

Odkazy na literaturu:

- Clark, J.P., L. L. Tifft, „Polygraph and Interview Validation of Self-Reported Deviant Behavior,“ *American Sociological Review* 31(4): 516-523;
- Černíková, V. a kol. (2002), *Prekriminalita dětí a kriminalita mladistvých, kterým byla uložena ochranná opatření*, Policejní akademie Praha.
- Gottfredson, M.R., T. Hirschi (1990), *A General Theory of Crime*, Stanford: Stanford University Press,
- Grasmick, H.G. et al. (1993). Testing the core empirical implications of Gottfredson and Hirschi's general theory of crime. *Journal of Research in Crime and Delinquency*, Vol. 30. No.1,s.5-29
- Hindelang, M.J., T. Hirschi, J. G. Weis (1979), „Correlates of Delinquency: The Illusion of Discrepancy between Self-Report and Official Measures,“ *American Sociological Review* 44 (6): 995-1014
- Hirschi, T. (1969). *Causes of Delinquency*, Berkley: University California Press, 1969.
- Hirschi, T. (1977), „Causes and Prevention of Juvenile Delinquency“, in: *Sociological Inquiry*.
- Junger-Tas, J., G-J. Terlouw (eds.) (1994), *Delinquent Behavior among Young People in the Western World*, Kugler publ.
- Junger-Tas, J., I. H. Marshall, D. Ribeaud (2003), *Delinquency in an International Perspective*, Criminal Justice press.
- Kuchta, J., H. Válková a kol. (2005), *Základy kriminologie a trestní politiky*. Praha: C. H. Beck, 2005.
- Laub, J.H., Sampson, R.J. (2003): *Shared Beginnings, Divergent Lives. Delinquent boys to age 70*. Harvard University Press, London
- Matoušek, O., Kroftová, A. (2003): *Mládež a delikvence*. Praha, Portál.
- Siegel, L.J., J.J. Senna (1997): *Juvenile Delinquency. Theory, Practice and Law*. St. Paul, MN: West Publishing Company, 6. vyd., 1997, Pp. 359-388.
- Shaw, C.R., McKay, H.: *Juvenile Delinquency and Urban Areas*. Chicago: Chicago University Press 1942.
- Tyler, T. R. (1990): *Why People Obey the Law*. Yale University Press, New Haven and London
- Večerka, K. a kol. (2000), *Sociálně patologické jevy u dětí*, IKSP Praha.

- Vážné přestupky vůči normám se projevují pouze u poměrně malé skupiny pachatelů, zřejmě s výraznou tendencí k opakování a s vazbou na členství ve skupinách.
- Ke vzniku delikvence vede rizikové chování, a to zejména stává-li pravidelnou náplní volného času. Právě v těchto souvislostech se projevují individuální dispozice a postoje.
- Sebekontrola představuje nesporně důležitý osobnostní faktor (dispozici). Z dalších faktorů, které ji vytvářejí, jsou důležitější zaměření na sebe a ochota podstupovat riziko než emoční regulace (impulsivita) nebo prezencestické zaměření. Důležitý je pak také specifický postoj k násilí.
- Delikvenční nebo rizikové chování bývá často spojeno s viktimizací, takže pachatelé jsou často zároveň i oběťmi. Viktimnost však rovněž nemůže být dostatečně vysvětlena například pomocí sociálních (statusových) hledisek.
- Pro posouzení vlivu etnických hledisek nemáme dostatečnou oporu v datech, česká společnost je zatím poměrně homogenní a na specifický problém kriminality (i viktimnosti) romských dětí by bylo třeba organizovat cílenější výzkum (nebo